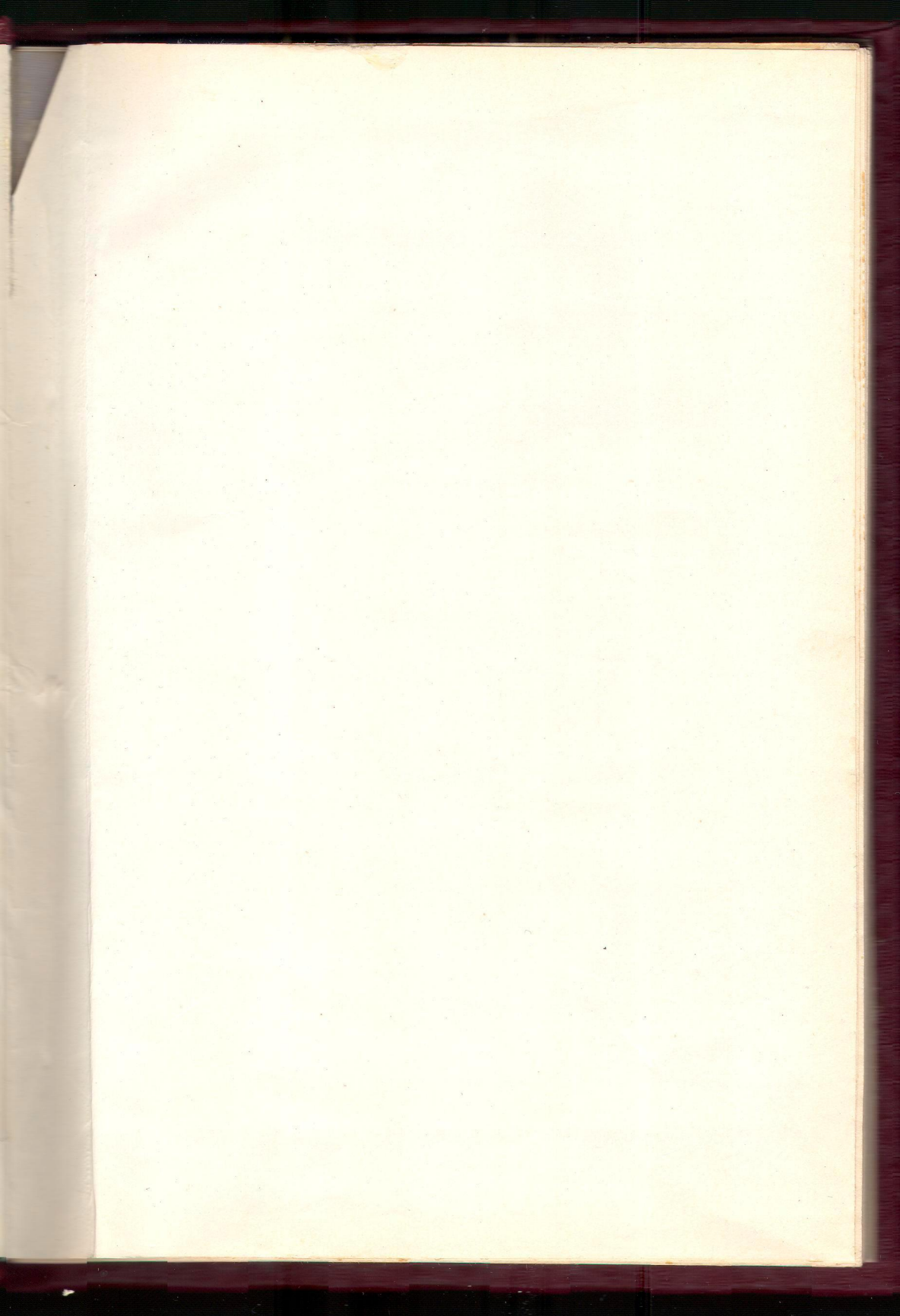

A567206

V.N. Karazin Kharkiv National University

0115374 6

В-во "Життя й Мистецтво"

МАКСИМ РИЛЬСЬКИЙ

НА БІЛИХ ОСТРОВАХ

Л і р и к а

Київ - 1910.

Друк. Акц. Т-ва, П. Барський Київ Хрещатик 40

100679

(129)
с. 10. Читинского

РК-2
Р500-Н.Б.

100 679 ун

ЦЕНТРАЛЬНА НАУКОВА БІБЛІОТЕКА
ХНУ ІМЕНІ В.Н. КАРАЗІНА
Inv. № A567206

З М І С Т :

стор.

I. Вінок рясту	
II.	
III. З сердечних глибин	
IV. Осінні пісні	
V. На білих островах	
VI. З вечірніх мелодій	
VII. Блакитне озеро	

Квіти з сльозами,
Сльози з квітками
Не розлучаються, сестро, ніколи.

П . К у л і ш

І. ВІНОК РЯСТУ

Срібних мрій моїх мережку
Розіпну перед собою -
І долину на ту стежку,
Що протоптана весною.

М. Шаповал.

х х
х

Чарівні пісні,
Наче сонце ясні,
Ніжні, наче квітки,
Світлі, ніби зірки -
Із блакитних небес прилетіть!

Заспіваю її
Про всі мрії мої,
Чом в ночі я не сплю,
Як її я люблю
І як серце з кохання болить!..

1. BIRD

Epitaph upon the
Faintly noted
I cannot see it
No epitaph upon it.

Epitaph.

X
X
X

Epitaph upon
Have come to
Epitaph upon
Epitaph upon
Epitaph upon
Epitaph upon

Epitaph upon
Epitaph upon
Epitaph upon
Epitaph upon
Epitaph upon
Epitaph upon

Х
Х Х

За годи вже сонце ховалось,
Рсжевії хмарки пливли,
У ясні кольори вдягались,
І з сонцем блискучим прощались
І тіні на землю несли.

"Поглянь, які грають кольори"
Ти тихо сказала мені...
Та що мені сонце і зорі,
Що небо блакитне, прозоре,
Як бачу я очі ясні!

32 JOHN THE BAPTIST
BAPTIST CHURCH
7. JOHN THE BAPTIST
1. JOHN THE BAPTIST
1. JOHN THE BAPTIST

"BAPTIST, AND THE BAPTIST"
IN THE BAPTIST
TO THE BAPTIST
THE BAPTIST
THE BAPTIST

О ч і .

І плескіт ніжний
Річок сріблених,
І килим сніжний
В долинах чистих;

І цвіт пахучий,
Що сад вкриває,
І день морочий,
Що сонцем сяє;

На лоні ночі
Зірки сновійні —
Я все за очі
Оддав би мрійні!

Як очі сяють
У тебе, мила,
Як їх кохаю —
Сказать несила...

ДО КВІТОК.

Ви тут, мої милі... не в лісі ростете,
Не в травах зелених і пишних цвітете.

Ви тут... вас зірвали... о, квіти нещасні,
Погасли, пов"яли всі кольори ясні,

Ми, квіти, вас рвемо. Пахучі, простіте!
І люди пов"яли, мов зірвані квіти,

Все сонця і лісу бажають... бездольні:
Вони - у кайданах, вони - підневольні.

Вас рвуть ті нещасні, що хліба не мають,
Що волі на мент лиш єдиний бажають,

Купують - щасливі... не вірте - нещасні:
Погасли й для їх вже всі кольори ясні...

Вот так, мой друг... не в аист постоит
но в аист постоит и аист постоит.

Вот так... аист постоит... аист постоит.
Вот так, мой друг, аист постоит.

Вот так, мой друг, аист постоит.
Вот так, мой друг, аист постоит.

Вот так, мой друг, аист постоит.
Вот так, мой друг, аист постоит.

Вот так, мой друг, аист постоит.
Вот так, мой друг, аист постоит.

Вот так, мой друг, аист постоит.
Вот так, мой друг, аист постоит.

ПІСЛЯ БУРІ.

Минулася буря - і сонце засяло,
Веселка всміхнулась в ясних небесах,
Проміння у краплях прозорих заграло,
І хмари у шати блискучі убрало,
І світ стрепенувся, мов збуджений птах.

Неначе веселка, сіяєш ти, мила,
Далеко, щаслива, красою блещиш,
А я тут самотний... терпіти несила,
Надії-веселки кохання розбило...
Ох, пісне, чому, як той птах, не летиш?

Чому не летиш до ясної блакиті,
Чому не сіяєш як промінь ясний,
А плачеш, журбою уся оповита,
Сльозами - не росами щастя укрита?...
А я ж хтів сміятись, бо я молодий!

Наша земля - і земля наша,
 Земля наша і земля наша,
 Земля наша і земля наша,
 Земля наша і земля наша,
 Земля наша і земля наша.

Наша земля, наша земля,
 Наша земля, наша земля,
 Наша земля, наша земля,
 Наша земля, наша земля,
 Наша земля, наша земля.

Наша земля, наша земля,
 Наша земля, наша земля,
 Наша земля, наша земля,
 Наша земля, наша земля,
 Наша земля, наша земля.

ПІСЛЯ БУРІ.

Минулася буря — і сонце засяло,
Веселка всміхнулась в ясних небесах,
Проміння у краплях прозорих заграло,
І хмари у шати блискучі убрало,
І світ стрепенувся, мов збуджений птах.

Неначе веселка, сіяєш ти, мила,
Далеко, щаслива, красою блещиш,
А я тут самотний... терпіти несила,
Надії-веселки кохання розбило...
Ох, пісне, чому, як той птах, не летиш?

Чому не летиш до ясної блакиті,
Чому не сіяєш як промінь ясний,
А плачеш, журбою уся оповита,
Сльозами — не росами щастя укрита?...
А я ж хтів сміятись, бо я молодий!

Милый мой, я пишу тебе
вспомнив твои глаза и твою улыбку
и как ты любишь меня
и как ты любишь меня
и как ты любишь меня

Милый мой, я пишу тебе
вспомнив твои глаза и твою улыбку
и как ты любишь меня
и как ты любишь меня
и как ты любишь меня

Милый мой, я пишу тебе
вспомнив твои глаза и твою улыбку
и как ты любишь меня
и как ты любишь меня
и как ты любишь меня

908895 B

В. П. ПІСНЕ.

Вісник науковців

Української науки

№ 1, квітень, весняний випуск.

Видання в Україні

Випуск в 1918 році, квітень.

Випуск науковців.

1 тиражу для України...

4 11 стор.

ЦЕНТРАЛЬНА НАУКОВА БІБЛІОТЕКА
ХНУ ІМЕНІ В. Н. КАРАЗІНА

Ізм. № _____

1

12/10/1911

RECEIVED
JAN 10 1912
LIBRARY OF THE
MUSEUM OF NATURAL HISTORY
NEW YORK

З Г. ГАЙНЕ.

От до мене прилетів
Милий спів чудовий...
О, лети, весняний спів,
Над степи й бідрови!

Прилети ж ти, спів, туди,
Де квітки зростають,
І троянду там знайди...
Я її вітаю!

Н І Ч .

Там, за вікном - пітьма,
А в серці - мов тюрма...
І грізно, грізно на до мною
Стоїть стіна німа...
Ах... ти за нею... за стіною...

Ти близько... ти вже спиш...
Тихіше там, тихіш:
Розбудите ви милу... тихше...
Сон шепче, мов комиш,
І наче срібна річка дише.

А я... я не засну!
Дивлюся на стіну...
Ах... розступись передо мною!
Я пісню знов почну
І може нею серце згою.

Тихіше там, тихіш!
Сон шепче, мов комиш,
Тобі казки чудові тихо...
О, мріє! Заколиш
Мені хоч на хвилину лихо!

Tom, as known - Nixon.
A copy - not taken...
I believe, please have known
Gerald of his name...
At... as to... as to...

The... to the...
Taxi... taxi!
... taxi... taxi...
... taxi... taxi...
I have others like this.

A... in the...
... in the...
... in the...
... in the...
I have been going to...

Taxi... taxi!
... taxi... taxi...
... taxi... taxi...
... taxi... taxi...
I have been going to...

СОДЕРЖАНИЕ.

Том I. 1919 г.

Содержание.
Введение.
Список лиц, участвовавших в работе.
Содержание.
Содержание.
Содержание.

Содержание.
Содержание.
Содержание.
Содержание.
Содержание.
Содержание.

НОКТЮРН .

Гал.Мик.Шило.

Зорі сяють,
Навівають
Мрії й ніжні муки,
Десь співають,
Десь ридають
Струн хвилясті звуки.

Світ прозорий,
Сяйва море
Місяць ллє розкішно,
В пісні горе
Радість бере
І рида невішно...

NO. 12 P. 1.

For the same.

Good work.
Hastings
Wells & Sons
Hess & Sons
Hess & Sons
Gibbs & Sons

Call upon
Hess & Sons
Hess & Sons
Hess & Sons
Hess & Sons
Hess & Sons

Мила дитино, для всіх собачка

Кричати й.

Мила віршиць в тихій розмові

Душ твоїх

Мила... мила в дитині світанок

В дитині світанок

Мила... мила серця всі діти

Мила... мила...

Х Х Х

Невже лишень для сліз побачив
Красуню я,
Невже згорить в тяжкім розпачу
Душа моя?

Невже... нащо ж дарма співати,
По серцю бить? -
Ні... краще струни всі обтяти
І... заціміть...

1 1 1

Вот и кончилась эта война
Вот и кончилась эта война
Вот и кончилась эта война
Вот и кончилась эта война

Вот и кончилась эта война
Вот и кончилась эта война
Вот и кончилась эта война
Вот и кончилась эта война

Be not deceived that I am deceiving you...

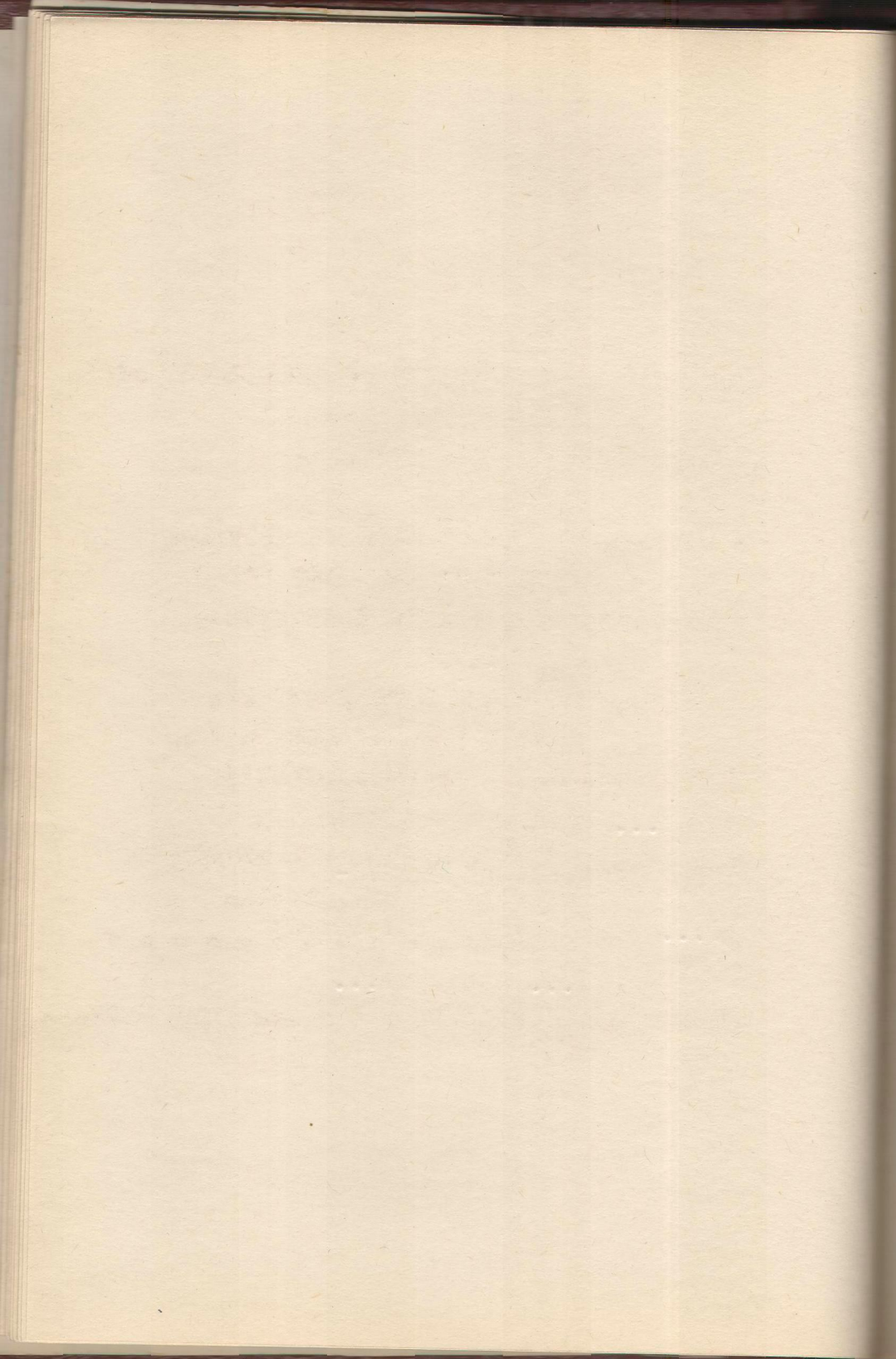
I think of you often
I feel... as if I were speaking to you...

your words were... as if I were
speaking to you... as if I were
speaking to you...

I remember clearly... as if I were
speaking to you... as if I were
speaking to you...

I hope you are happy... as if I were
speaking to you... as if I were
speaking to you...

2

х х
х

Вечірній світ розливсь по стомленій землі,
І ліс дрімає таємний,
І чари навкруги усе оповили.

Я бачу... ти ідеш у лісі по квітках,
Круг тебе сяє світ ясний
І посмішка горить і грає на устах.

Я бачу... ти ідеш, я бачу очі ті,
Привіт і ласку бачу в їх,
Вони ясніш мені, як зорі золоті!

Я бачу... ти ідеш прекрасна, як любов,
Я упаду до ніг твоїх..

.....

Це все здавалось лиш - і я самотний знов...

X X X

Безвредно для здоровья не употребляйте
и не употребляйте,
и не употребляйте.

В день... не более 1 раза
В день... не более 1 раза
В день... не более 1 раза

В день... не более 1 раза
В день... не более 1 раза
В день... не более 1 раза

В день... не более 1 раза
В день... не более 1 раза
В день... не более 1 раза

.....

В день... не более 1 раза

Як ти, дівоче,
І чарівна
У рідні оселі
Іде весна.
Скрізь опале квітти
І але темна,
І зорялась віти
Все окрас.
І ти, прекрасна
Сиди на лаві
І промінь сонця
Скрізь роздзер,
Радість душі:
"Прийшла весна"
А в серці — мрія
"Прийшла весна"

х х
х

Як ти, весела
І чарівна
У рідні села
Іде весна.
Скрізь сипле квіти
І лле тепло,
І вбрались віти -
Все ожило.
І ти, прекрасна
Сюди прийшла
І промінь ясний
Скрізь розлила...
Радіють луки:
"Прийшла весна,"
А в серці - муки:
"Прийшла вона"...

X X X

Мне ты, весна,
и весна
и весна
и весна.
Сквозь смуглые кусты
и весна,
и весна
и весна.
Самый прекрасный
и весна
и весна
и весна.
Радость моя:
"Весна весна."
А в сердце - весна:
"Весна весна"...

БЕЗСОННЯ НІЧ.

Душно і тихо і темно усюди,
Тьма мене давить, зловістна тьма,
Світу ясного нема... де ж ви, люди,
Де ви поділись? Нема вас, нема...

Грізнії стіни стоять мовчазливо,
Крутяться привиди в дикім танку...
Де ж ти, прекрасная, де ти, щаслива,
В саяві краси, як у пишнім вінку?

Душно... вікно одчинити? Ні — тихо
Мрії блакитні влетять у вікно,
В серці ж нема для їх місця... там
лихо.....

Серце нудьгує і плаче воно.
Душно і тихо... о, сні чарівнії,
Де ви? На мент лиш один прилетіть!
Стіни бездушнії, стіни німії —
Ах, розступіться! На волю пустіть!

х х
х

Як вечір рожевий на землю злетить,
Я вийду самотний у гай,
Погляну, як сонце в пів-сні золотить
Весь стомлений, змучений край.

Шептатимуть казку чудову листки,
Ту казку, що чули від хмар,
І мрії полинуть над ясні зірки,
В країну далеку чар.

На крилах шовкових, блакитно-ясних
Я з ними здіймусь, полечу,
І знову не буде у думках моїх
Ні мук, ні страждань, ні плачу...

X X

На днѣхъ похвалъ въ дѣлѣхъ твоихъ,
и ангелы кановъ твоихъ,
Помощи, не остави насъ, о Господи,
всѣхъ твоихъ, ангеловъ твоихъ.

Помощи, не остави насъ, о Господи,
всѣхъ твоихъ, ангеловъ твоихъ,
и ангелы кановъ твоихъ,
и ангелы кановъ твоихъ.

На днѣхъ похвалъ, въ дѣлѣхъ твоихъ,
и ангелы кановъ твоихъ,
и ангелы кановъ твоихъ,
и ангелы кановъ твоихъ...

ЛІЛІЇ ВОДЯНІ.

Білі лілії річні,
Ніжні квіти водянї
Як з мармору — чисті,
Похилилися сумні
На хвильки срібlistі.

Мрії тиї, золоті,
Думи смілі, молоді
У серці зав"яли,
Мов ті квіти у воді,
Як сонце сховелось.

ИЗДАНИЕ ПЕРВОЕ

ИЗДАНИЕ ПЕРВОЕ
ИЗДАНИЕ ПЕРВОЕ
ИЗДАНИЕ ПЕРВОЕ
ИЗДАНИЕ ПЕРВОЕ
ИЗДАНИЕ ПЕРВОЕ

ИЗДАНИЕ ПЕРВОЕ
ИЗДАНИЕ ПЕРВОЕ
ИЗДАНИЕ ПЕРВОЕ
ИЗДАНИЕ ПЕРВОЕ
ИЗДАНИЕ ПЕРВОЕ

Ф Р А Г М Е Н Т

Як ранком зіми кришталевим
Весь сніг видається рожевим,
Такі твої рожево-білі руки.

Як вечером майським прекрасним
Все сяйвом вкривається ясним:
Такі твої прозоро-ніжні очі.

Х
Х Х

... Не грай! Не грай! Журливі звуки
Розірвіть серце бідне вкрай...
Ох, скільки в грудях моїх муки!..
... Не грай!..

Ця ніч, ця пісня тиха, ніжна,
Шептання мрій таємних зграй,
І мука... мука ця невітшна...
... Не грай!..

О П А Т И Е Т

Възможно ли е въпросът
защо не е въпросът
защо не е въпросът

Възможно ли е въпросът
защо не е въпросът
защо не е въпросът

X
X

... не е въпросът
защо не е въпросът
защо не е въпросът

... не е въпросът
защо не е въпросът
защо не е въпросът

Х

Х Х

В обіймах проміню земля
Дріжить,
Цвітуть вже рідніі поля.

Роскішно вбраний, сад густий
Стоїть
І ллється спів пташок дзвінкий.

І в мене пісня знов палка
Дзвенить,
А в ній — лишень журба тяжка...

X
X

Водяной знак
Автомат
Водяной знак

Водяной знак
Автомат
Водяной знак

Водяной знак
Автомат
Водяной знак

х х
х

Сміється ліс, шумить, гуде:
"Весна іде, весна іде!"
Берези білі розвилися,
Квітки пахучі розцвілися.

Сміється ліс, шумить, гуде:
"Весна іде, весна іде" -
Моя ж весна ще не прийшла,
Моя весна не прибула...

Сміється ліс, шумить, гуде:
"Весна іде, весна іде!"
Для мене ж осінь ще сумна...
Коли ж прийде моя весна?!

Х

Х Х

Весна сіяє і сміється,
Лиш не сміюся я,
В стражданнях, в муках серце б'ється,
Горить душа моя.

Гаї, поля, стави і луки,
Як рвуся я до вас,
Бо може серед вас про муки
Забуду... хоч на час...

П. INTERMEZZO

х х
х

М.Голобородькові.

Люблю похмурі дні, коли крізь сизі хмари
Чуть пробивається проміння золоте
І лле у тумані на землю тихі чари.

Люблю я дощ рясний, що гучно з неба ллє-
ється:
Після дощу того усе земля цвіте,
І ліс, покритий каплями блискучими,
сміється

WINTERMESS

И. Погодинский.

Вот и кончилась зима, вот и кончилась зима,
вот и кончилась зима, вот и кончилась зима,
вот и кончилась зима, вот и кончилась зима.

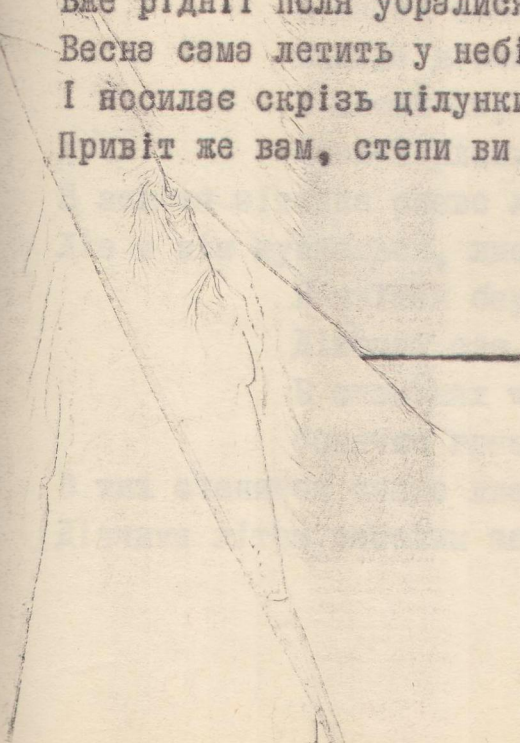
Вот и кончилась зима, вот и кончилась зима,
вот и кончилась зима, вот и кончилась зима.

Вот и кончилась зима, вот и кончилась зима,
вот и кончилась зима, вот и кончилась зима.

ЖУРАВЛИНА ПІСНЯ.

Ми летимо ключем в блакитному просторі
В степи зелені рідні із-за моря,
Дзвінкую пісню ми співаємо в блакиті,
Промінням соняшним прозорим оповиті.

Вже ріднії поля убралися квітками,
Весна сама летить у небі чистім з нами
І носилає скрізь цілунки чарівнії...
Привіт же вам, степи ви дорогії!..

Вот так, как и в старину, в старину
Вот так, как и в старину, в старину
Вот так, как и в старину, в старину
Вот так, как и в старину, в старину

Вот так, как и в старину, в старину
Вот так, как и в старину, в старину
Вот так, как и в старину, в старину
Вот так, как и в старину, в старину

ДІВЧИНА.

Пчілки злотисті
В квітах літають,
Роси перлисті
З трав опадають.

З золота зіткане сяєво ллється,
Ліс в нім купається, листя сміється.

В шатах зелених
Вийшла дівчина,
В косах студені
Роси-перлини.

З золота зіткане сяєво ллється
Ліс в нім купається, листя сміється.

В квітах барвистих
Дівчина сяє,
В оченьках чистих
Сонечко грає,

З тих оченяток сяєво ллється...
Дівчина літом веселим зовється...

х
х х

Проміння росте в рожево-синій млі
І тіні чорнії вже на полях лягли,
Недвижимо стоїть ліс темний і сумний
І вже зліта з небес на землю царство мрій.

Мов янголи ясні, літають мрії ті
І будять у людей надії золоті,
А потім... день прийде і мрії полетять,
А люди знов почнуть боротись і страждать..

Вспомни посты и брань-судьбу твою
и эти вопли нас на полях битвы.
Накорми орав: не твоя и чужая
и все равно с тобой на земле перед войной.

Все мысли твои, дитя мое, и ты
и душа и тело твои вдали.
А вот... как будто и еще не кончилось.
А еще одна война, другая и другая...